PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2004 m. birželio 22 d. *

Byloje T-66/03

Koffiebranderij en Theehandel „Drie Mollen sinds 1818" BV, įsteigta 's-Hertogenbosch (Nyderlandai), atstovaujama advokato P. Steinhauser, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą J. Novais Gonçalves ir S. Laitinen,

atsakovę,

dalyvaujant VRDT Apeliacinėje taryboje vykusios procedūros šaliai

Manuel Nabeiro Silveira, L^da^, įsteigtai Campo Maior (Portugalija),

dėl 2002 m. gruodžio 17 d. VRDT Antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (R 270/2001-2), susijusio su protesto procedūra tarp *Koffiebranderij en Theehandel „Drie Mollen sinds 1818" BV* ir *Manuel Nabeiro Silveira, L^da^*,

* Proceso kalba: anglų.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Pirrung, teisėjai A. W. H. Meij ir N. J. Forwood,
sekretorius J. Plingers, administratorius,

susipažinęs su ieškiniu, kurį Pirmosios instancijos teismo sekretoriatas gavo 2003 m. vasario 26 d.,

susipažinęs su VRDT atsiliepimu į ieškinį, kurį Pirmosios instancijos teismo sekretoriatas gavo 2003 m. birželio 20 d.,

įvykus 2004 m. sausio 20 d. posėdžiui, kuriame atsakovė nedalyvavo,

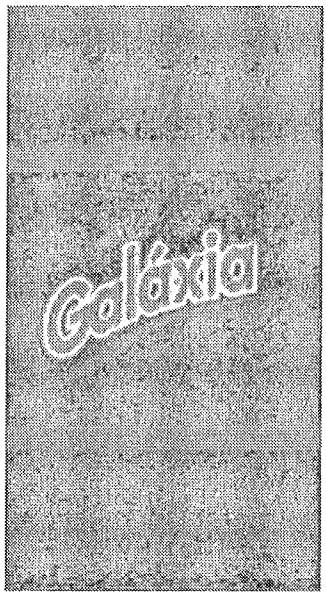
priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 1998 m. birželio 15 d. *Manuel Nabeiro Silveira, L*^{da} pagal pakeistą 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1) padavė Bendrijos prekių ženklo įregistravimo paraišką Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT).

2 Vaizdinį Bendrijos prekių ženklą, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, sudarė šis žymuo:

3 Bendrijos prekių ženklas, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, skirtas žymėti prekę „kava“, nurodytą Tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos, patvirtintos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartimi dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti, po peržiūros ir pataisymo, 30 klasėje.

4 Paraiška buvo paskelbta 1999 m. kovo 8 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 17/1999.

5 1999 m. balandžio 6 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 1 dalimi, padavė protestą dėl šio prekių ženklo įregistravimo, nurodydama, kad egzistuoja Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkte įtvirtinta galimybė supainioti prekių ženklą, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, su ankstesniais prekių ženklais, kurių savininkė ji yra.

6 Ankstesni prekių ženklai, kuriais paremtas protestas, apsaugo žodinį žymenį GALA ir skirti žymėti Nicos klasifikacijos 30 klasėje nurodytas prekes, būtent prekes „kava ir (arba) arbata". Kalbama apie šiuos prekių ženklus:

— Graikijos nacionalinis prekių ženklas (Nr. 32533), skirtas žymėti prekes „kava ir arbata",

— Jungtinėje Karalystėje įregistruoti du nacionaliniai prekių ženklai (prekių ženklas Nr. 870174, skirtas žymėti prekes „kava ir arbata", ir prekių ženklas Nr. 1469857, skirtas žymėti prekes „kava ir arbata"),

— Beniliukse įregistruotas prekių ženklas (Nr. 042335), skirtas žymėti prekes „kava ir arbata",

— tarptautinis prekių ženklas (R210550), galiojantis Prancūzijoje, Italijoje ir Austrijoje, skirtas žymėti prekes „kava ir arbata",

— tarptautinis prekių ženklas (Nr. 570004), galiojantis Portugalijoje, skirtas žymėti prekę „arbata".

7 2001 m. sausio 29 d. sprendimu VRDT Protestų skyrius atmetė protestą, motyvuodamas tuo, kad, nepaisant prekių, kurių prekių ženklą įregistruoti buvo paduota paraiška, ir ankstesnių prekių ženklų pažymėtų prekių tapatumo, jų žymenys nebuvo panašūs ir todėl nebuvo galima jų supainioti.

8 2001 m. kovo 16 d. ieškovė pagal Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnį padavė apeliacinį skundą dėl šio sprendimo, nurodydama, kad buvo pažeistas Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktas.

9 2002 m. gruodžio 17 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT Antroji apeliacinė taryba atmetė šį apeliacinį skundą, pažymėdama, kad kadangi prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, vizualiu, fonetiniu ir konceptualiu požiūriu nebuvo panašūs, jie negalėjo būti supainioti.

Šalių reikalavimai

10 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— nurodyti VRDT atsisakyti registruoti prekių ženklą, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

11 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl pirmo reikalavimo, susijusio su ginčijamo sprendimo panaikinimu

12 Ieškovė grindžia savo ieškinį iš esmės dviem pagrindais, susijusiais su Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto ir šio reglamento 8 straipsnio 5 dalies pažeidimu, šias dvi nuostatas skaitant kartu su šio reglamento 42 straipsnio 1 dalimi.

Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu

— Šalių argumentai

13 Ieškovė mano, kad prekės, pažymėtos atitinkamais prekių ženklais, yra tapačios, o atitinkami prekių ženklai yra panašūs, ir dėl to gali būti supainioti.

14 Ieškovės nuomone, Apeliacinė taryba nepakankamai atsižvelgė į tai, kad prekių ženklas GALA yra plačiai žinomas ir kad kava buvo parduodama rinkoje, kurioje apie prekę pranešama paprastai žodžiu, o tai ypač sureikšmina atitinkamų prekių ženklų fonetinį panašumą.

15 Be to, ieškovė tvirtina: kadangi pirmos keturios ginčijamo prekių ženklo ir ankstesnių prekių ženklų žodinio elemento raidės yra identiškos, visuomenė automatiškai gali manyti, kad šios prekės yra ekonomiškai susijusių prekybos šaltinių prekės.

16 VRDT prieštarauja ieškovės argumentams ir teigia, kad ginčijamas sprendimas teisiškai nėra klaidingas.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

17 Pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktą ankstesnio prekių ženklo savininkui užprotestavus, prekių ženklas, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, neregistruojamas, jeigu dėl savo panašumo į ankstesnį prekių ženklą ar tapatumo jam arba dėl prekių ar paslaugų, kurioms prekių ženklai yra skirti, panašumo ar tapatumo yra galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas.

18 Pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 2 dalies a punkto i ir iii papunkčius „ankstesni prekių ženklai" – tai valstybėje narėje ar pagal galiojančius tarptautinius susitarimus įregistruoti prekių ženklai, kurių įregistravimo paraiškos padavimo data yra ankstesnė už Bendrijos prekių ženklo įregistravimo paraiškos padavimo datą.

19 Šiuo atveju ankstesni nacionaliniai ir tarptautiniai prekių ženklai buvo įregistruoti Graikijoje, Beniliukse, Jungtinėje Karalystėje, Prancūzijoje ir Italijoje. Todėl vertinant supainiojimo galimybę reikia atsižvelgti į šių valstybių narių visuomenės nuomonę.

Kadangi prekės, pažymėtos ankstesniais prekių ženklais, yra kasdieninio vartojimo produktai, šią visuomenę sudaro paprasti vartotojai.

20 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką suklaidinimo galimybė yra galimybė, kai visuomenė gali manyti, kad atitinkamos prekės ar paslaugos yra tos pačios įmonės arba, tam tikru atveju, ekonomiškai susijusių įmonių prekės ir paslaugos.

21 Pagal tą pačią teismų praktiką suklaidinimo galimybė turi būti vertinama visapusiškai pagal tai, kaip atitinkama visuomenė suvokia atitinkamus ženklus, prekes ar paslaugas, ir atsižvelgiant į visus konkrečiam atvejui būdingus veiksnius, pavyzdžiui, į abipusę žymenų ir jais pažymėtų prekių ar paslaugų panašumo priklausomybę (žr. 2003 m. liepos 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Laboratorios RTB prieš VRDT — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS)*, T-162/01, Rink., p. II-2831, 31–33 punktus ir juose nurodytą teismų praktiką).

22 Šalys sutaria, kad prekių ženklo įregistravimo paraiškoje nurodyta prekė (kava) ir ankstesniais prekių ženklais pažymėtos prekės (kava ir arbata) yra tapačios ar panašios.

23 Tokiomis aplinkybėmis bylos baigtis priklauso nuo atitinkamų žymenų panašumo laipsnio. Iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad supainiojimo galimybės visapusiškas vertinimas vizualaus, fonetinio arba konceptualaus žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo atžvilgiu turi būti pagrįstas bendru jų daromu įspūdžiu, visų pirma atsižvelgiant į jų skiriamuosius ir dominuojančius požymius (žr. 2003 m. spalio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Phillips-Van Heusen prieš VRDT — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS)*, T-292/01, Rink. p. II-4335, 47 punktą ir jame nurodytą praktiką).

24 Dėl vizualaus atitinkamų žymenų panašumo pažymėtina, kad pirmos keturios prekių ženklo, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, ir žodinio elemento, apsaugoto ankstesnių prekių ženklų, raidės yra identiškos. Tačiau dviejų nagrinėjamų žodžių „Galáxia" ir „Gala" ilgis vizualiai skiriasi. Be to, keturios pirmos žodžio „Galáxia" raidės nėra žymuo, kuris gali būti suvokiamas atskirai nuo šio žodžio galūnės „xia". Iš tikrųjų jos nėra atskirtos nuo šios galūnės, nėra parašytos skirtingu būdu ir niekaip kitaip nėra atskirtos nuo galūnės „xia". Todėl žodinis elementas „Galáxia" yra suvokiamas kaip visuma, o ne kaip žodis, susidedantis iš skirtingų elementų, įskaitant žodį „Gala". Galiausiai prekių ženklas, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, yra vaizdinis prekių ženklas; raudonas užrašas su baltu apvadu juodame fone yra sudėtinė ir vizualiai dominuojanti žymens, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, dalis. Taigi konstatuotina, kaip pažymėjo Apeliacinė taryba (ginčijamo sprendimo 19 punkte), kad nagrinėjami žymenys vizualiai nėra panašūs.

25 Dėl galimo nagrinėjamų žymenų fonetinio panašumo VRDT teisingai pažymėjo, kad yra nemažų skirtumų tarp žodžių „Gala" ir „Galáxia". Pavyzdžiui, skirtingas žodžių skiemenų skaičius. Be to, priebalsė „x" žodžio „Galáxia" viduryje, po kurios eina balsės „i" ir „a", labai išryškėja girdint šį žodį ir bus pastebėta vartotojo. Iš to matyti, kad šie žymenys taip pat nėra panašūs fonetine prasme.

26 Taigi reikia atmesti kaip nepagrįstą ieškovės argumentą, kad atsižvelgiant į įprastą kavos pardavimo būdą fonetiniai žymenų požymiai atitinkamoje rinkoje yra ypač svarbūs.

27 Dėl galimų atitinkamų žymenų panašumo konceptualiu požiūriu pasakytina, kad ankstesni prekių ženklai GALA atitinkamose rinkose naudojamomis kalbomis, išskyrus graikų, primena iškilmingas šventes, o „Galáxia" visomis atitinkamomis kalbomis primena žvaigždžių visumą (galaktiką). Graikų kalboje, iš kurios kilęs žodis

„galáxia", žodis „gala" (γάλα) reiškia „pienas". Tačiau net graikų kalboje aiškus konceptualus skirtumas tarp atitinkamų žodžių „pienas" (γάλα) ir „galáxia" (γαλαξίας).

28 Iš viso to, kas pirmiau išdėstyta, matyti, kad Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 19 punkte teisingai konstatavo, jog prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, vizualiniu, fonetiniu ir konceptualiu požiūriu nėra panašūs.

29 Papildomi ieškovės nurodyti argumentai, paremti tuo, kad, pirma, šie prekių ženklai yra tariamai plačiai žinomi ir, antra, kad yra galimybė sieti juos su ankstesniais prekių ženklais, negali susilpninti šios išvados.

30 Dėl pirmo argumento, jog Apeliacinė taryba neatsižvelgė į pirmą kartą joje pateiktą tvirtinimą, kad ankstesni prekių ženklai yra plačiai žinomi Bendrijos rinkos dalyje, pažymėtina, kaip yra nurodyta Reglamento Nr. 40/94 septintoje konstatuojamojoje dalyje, kad vertinant, ar žymenų arba prekių ir paslaugų panašumo pakanka tam, jog būtų galima juos (jas) supainioti, būtina atsižvelgti į tai, ar prekių ženklas yra plačiai žinomas (1998 m. rugsėjo 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Canon*, C-39/97, Rink. p. I-5507, 18 ir 24 punktai dėl 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, derinti, išaiškinimo OL L 40, 1989, p. 1) ir 2003 m. spalio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Éditions Albert René prieš VRDT — Trucco (Starix)*, T-311/01, Rink. p. II-4625, 61 punktas).

31 Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas konstatuoja: pirmiausia ieškovė per procedūrą VRDT nenurodė jokio, net labai mažo faktinio ar teisinio įrodymo, kad jos prekių ženklas ar ženklai yra plačiai žinomi. Be to, būtina pažymėti, kad ji konkrečiai nepatikslino, kokioje atitinkamoje rinkoje ar kokiose atitinkamose rinkose šie prekių ženklai yra plačiai žinomi.

32 Pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalį *in fine* procedūros dėl atsisakymo registruoti paraiškas metu Tarnyba nagrinėja tiktai šalių nurodytus pagrindus bei prašymus. Iš šios nuostatos išplaukia, kad šalys taip pat turi nurodyti šiuos pagrindus pagrindžiančius faktus bei įrodymus (žr. dėl įrodymų 2002 m. birželio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Chef Revival USA prieš VRDT — Massagué Marin (Chef)*, T-232/00, Rink. p. II-2749, 45 punktą). Kai protestą pateikusi šalis ketina remtis faktu, kad jos prekių ženklas yra plačiai žinomas, ji turi pateikti faktinių įrodymų ir prireikus – įrodymą, leidžiantį VRDT patikrinti tokio tvirtinimo teisingumą. Todėl šioje byloje, jeigu ieškovė norėjo, kad būtų atsižvelgta į jos ankstesnių prekių ženklų platų žinomumą, ji negalėjo remtis vien tvirtinimu, jog tokia reputacija egzistuoja. Iš to išplaukia, kad nėra pagrindo manyti, jog ankstesni prekių ženklai buvo plačiai žinomi rinkoje.

33 Be to, net jeigu būtų pripažinta, kad ieškovės tvirtinimas buvo teisingas, prekių ženklų panašumo vertinimo išvados neturėtų būti kitokios. Net jeigu atitinkami ankstesni prekių ženklai būtų plačiai žinomi, žymūs skirtumai leistų atitinkamiems vartotojams aiškiai atskirti prekių ženklą, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, nuo ankstesnių prekių ženklų. 24 punkte buvo pažymėta, kad prekių ženklas, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, yra vaizdinis ženklas, kurio vaizdas gerokai skiriasi nuo atitinkamų ankstesnių žodinių prekių ženklų vaizdo.

34 Todėl reikia atmesti ieškovės argumentą, kad ankstesni prekių ženklai yra tariamai plačiai žinomi.

35 Dėl antro 29 punkte nurodyto argumento reikia pasakyti, kad ieškovė, atrodo, tvirtina, jog yra galimybė susieti atitinkamus žymenis dėl ankstesnių prekių ženklų (GALA) ir žymens, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, pirmos žodinio elemento dalies („Gala“) tapatumo, tačiau jokia galimybė negalėtų pašalinti to, jog

atitinkamų žymenų reikšmė yra skirtinga, juo labiau kad nėra jokio semantinio ryšio tarp prekių ženklo, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, ir juo pažymėtos prekės.

36 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktas taikytinas tik tuo atveju, kai dėl prekių ženklų panašumo ar tapatumo arba dėl prekių ar paslaugų, kurioms prekių ženklai yra skirti, panašumo ar tapatumo „yra galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas; suklaidinimo galimybė apima ir galimybę sieti su ankstesniu prekių ženklu". Iš šios formuluotės išplaukia, kad sąvoka „galimybė sieti" nėra alternatyvi sąvokai „galimybė suklaidinti", tačiau skirta patikslinti jos turinį. Pati šios nuostatos formuluotė reiškia, kad ji negali būti taikoma, jeigu nėra visuomenės suklaidinimo galimybės (1997 m. lapkričio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *SABEL*, C-251/95, Rink. p. I-6191, 18 punktas ir 2000 m. birželio 22 d. Sprendimo *Marca Mode*, C-425/98, Rink. p. I-4861, 34 punktas). Suklaidinimo galimybė šios nuostatos prasme egzistuoja tik tada, jeigu nustatoma, kad vartotojas galėtų manyti, jog prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, pažymėtos parduodamos prekės yra tos pačios įmonės ar ekonomiškai susijusių įmonių prekės (minėto sprendimo *Canon* 29 punktas). Šioje byloje ši sąlyga galėtų būti įvykdyta, jeigu keturios pirmos žodinio žymens, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, elemento raidės („Galá") galėtų būti suvoktos kaip ankstesnių prekių ženklų savininkui priklausančios kilmės nurodymas, ir jei žodžio galūnė „xia" galėtų būti atpažinta kaip susijęs elementas, nurodantis, pavyzdžiui, specifinės gamybos liniją. Tačiau iš 24 punkto matyti, kad pirma žodžio „Galáxia" dalis – „Galá" nėra suvokiama vartotojo kaip atskiras nuo šio žodžio galūnės „xia" elementas. Iš to matyti, kad vartotojas nebus priverstas manyti, jog parduodamos prekės, pažymėtos ankstesniais prekių ženklais (GALA), ir parduodamos prekės, pažymėtos prekių ženklu, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška ir kurį sudaro žodinis elementas „Galáxia", yra tos pačios įmonės ar ekonomiškai susijusių įmonių prekės. Be to, pabrėžtina, kad pagal Reglamento Nr. 40/94, konkrečiai jo 4, 7 ir 8 straipsnius, prekių ženklą prašantis įregistruoti asmuo neturi įrodyti semantinio ryšio tarp prekių ženklo ir juo pažymėtos prekės. Taigi tas faktas, jog nėra jokio semantinio ryšio tarp žodinio prekių ženklo, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, elemento ir juo pažymėtos prekės (kavos), neturi reikšmės.

37 Iš pirmiau nurodytų argumentų matyti, kad Apeliacinė taryba nepadarė jokios teisinės klaidos konstatuodama: kadangi atitinkami žymenys nėra panašūs, šiuo atveju nėra galimybės jų supainioti. Iš to išplaukia, kad ieškinio pagrindas dėl Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimo yra nepagrįstas.

Dėl Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 5 dalies pažeidimo

— Šalių argumentai

38 Remdamasi Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 5 dalimi, ieškovė tvirtina, kad prekių ženklas GALA turi specifinį platų žinomumą Beniliukso rinkoj ir kad šioje rinkoje prekių ženklas, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, pažeistų ankstesnių prekių ženklų išskirtinumą. Ieškovės manymu, ginčijamame sprendime VRDT turėjo į tai atsižvelgti.

39 VRDT nuomone, šis ieškinio pagrindas yra nepriimtinas dėl trijų priežasčių. Pirmiausia, VRDT tvirtina, kad po Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 1 dalyje nustatyto trijų mėnesių termino joks pagrindas, kuris nebuvo nurodytas šio straipsnio 3 dalyje nustatytame motyvuotame proteste, yra nepriimtinas. Antra, VRDT mano, kad ieškinio pagrindas yra nepriimtinas pagal Pirmosios instancijos teismo darbo reglamento 135 straipsnio 4 dalį, pagal kurią šalių pareiškimais negalima pakeisti Apeliacinėje taryboje išnagrinėtos bylos dalyko. Trečia, VRDT pažymi, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalį Apeliacinė taryba neturėjo teisės nagrinėti su atsisakymu registruoti susijusį motyvą, kurio ieškovė nenurodė šioje procedūros stadijoje.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

40 Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad ieškinio pagrindas dėl Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 5 dalies pažeidimo nebuvo nurodytas per VRDT Protesto procedūrą, kadangi ieškovė nurodė šį pagrindą tik Pirmosios instancijos teisme pareikštame ieškinyje.

41 Iš Pirmosios instancijos teismui pateiktos VRDT bylos medžiagos matyti, kad ieškovė iš esmės savo apeliaciniame skunde tvirtina, jog ankstesni prekių ženklai yra plačiai žinomi. Tačiau šis argumentas buvo nurodytas grindžiant ieškinio pagrindą dėl galimybės supainioti Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto prasme, ieškovei nenurodant šio straipsnio 5 dalies.

42 Atsižvelgiant į tai, kas pažymėta, antras ieškovės nurodytas ieškinio pagrindas gali būti suprastas kaip susijęs su dviem skirtingais kaltinimais.

43 Pirmiausia, jeigu šis ieškinio pagrindas būtų suprantamas taip, kad juo buvo siekiama apkaltinti VRDT tuo, jog pastaroji savo iniciatyva neišnagrinėjo Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 5 dalyje nurodyto atsisakymo motyvo, šis pagrindas iš tikrųjų būtų susijęs su Reglamento 40/94 74 straipsnio 1 dalies pažeidimu. Tačiau iš šios nuostatos formuluotės aišku, kad Apeliacinė taryba neturėjo nagrinėti atsisakymo registruoti motyvų pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 5 dalį, kadangi ieškovė nenurodė teisinių aplinkybių ir faktų arba su jais susijusių įrodymų.

44 Iš to išplaukia, kad ieškinio pagrindas, suprantamas kaip susijęs su Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies pažeidimu, yra nepagrįstas.

45 Antra, tuo atveju, jeigu būtų manoma, kad šiuo ieškinio pagrindu yra siekiama, jog Pirmosios instancijos teismas savo iniciatyva išnagrinėtų, ar Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 5 dalies taikymo sąlygos yra įvykdytos šiuo atveju, primintina, kad šiuo ieškiniu siekiama peržiūrėti VRDT Apeliacinės tarybos priimto sprendimo teisėtumą (2003 m. kovo 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Daimler Chrysler prieš VRDT (Calandre)*, T-128/01, Rink. p. II-701, 18 punktas; 2003 m. liepos 3 d. Sprendimo *José Alejandro prieš VRDT — Anheuser-Busch (BUDMEN)*, T-129/01, Rink. p. II-2251, 67 punktas ir minėto sprendimo *Starix* 70 punktas). Todėl Pirmosios instancijos teismo vykdoma kontrolė negali apimti kitų nei Apeliacinėje taryboje nurodytų faktinių ir teisinių bylos pagrindų (2003 m. kovo 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Unilever prieš VRDT (kiaušinio formos tabletė)*, T-194/01, Rink. p. II-383, 16 punktas).

46 Taigi faktai, kuriais remiantis turėjo būti išnagrinėtas antras ieškinio pagrindas, nėra identiški atitinkamiems faktams, kuriais remdamasi ieškovė nurodė pirmą ieškinio pagrindą bei kurie yra susiję su Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktu; ieškovė nepateikė faktų, argumentų arba specialių įrodymų dėl pagrindo, susijusio su šiuo Reglamento 8 straipsnio 5 dalies pažeidimu. Todėl pastarosios nuostatos taikymo sąlygos nėra ir (negalėjo būti) VRDT Apeliacinėje taryboje išnagrinėtos bylos dalykas. Dėl to Pirmosios instancijos teismas, nagrinėdamas faktinius ir teisinius įrodymus, susijusius su Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 5 dalies taikymo sąlygomis, viršytų faktinių ir teisinių ginčijamo sprendimo pagrindų ribas.

47 Iš to reikia padaryti išvadą, kad jeigu antras ieškinio pagrindas būtų suprantamas kaip pagrindas, kuriuo siekiama, jog Pirmosios instancijos teismas savo iniciatyva išnagrinėtų, ar yra įvykdytos Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 5 dalies taikymo sąlygos, būtų pakeistas bylos dalykas pažeidžiant Darbo reglamento 135 straipsnio 4 dalį, todėl jis yra nepriimtinas (žr. šiuo klausimu minėto sprendimo *Starix* 70 ir 71 punktus).

48 Taigi antras ieškinio pagrindas pagal visus savo aspektus yra nepriimtinas.

49 Atsižvelgiant į anksčiau išdėstytus argumentus daroma išvada, kad pirmas reikalavimas dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo turi būti atmestas.

Dėl antro reikalavimo, susijusio su nurodymu VRDT atsisakyti registruoti

50 Iš įvairių ieškovės pateiktų prašymų matyti, jog antras reikalavimas yra susijęs su prielaida, kad prašymas dėl panaikinimo, bent jau iš dalies, bus patenkintas ir jis būtų pateiktas tik tuo atveju, jeigu pirmas reikalavimas būtų pripažintas priimtinu.

51 Taigi iš 49 punkto matyti, kad nėra pagrindo panaikinti ginčijamą sprendimą. Iš to išplaukia, kad nėra būtina priimti sprendimo dėl antro reikalavimo priimtinumo ar esmės.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

52 Pagal Pirmosios instancijos teismo darbo reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai turi būti nurodyta padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti VRDT išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Pirrung Meij Forwood

Paskelbta 2004 m. birželio 22 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Sekretorius

H. Jung

Pirmininkas

J. Pirrung